

[Jytte Andersen]

Vi har også stillet forslag, som skulle betyde, at der ikke var ventelister i de uddannelsessystemer, som kvinder gerne vil ind på.

Vi synes som sagt også – og det var fru Connie Hedegaard selv inde på – at ansættelsespolitikken og personalepolitikken spiller en helt afgørende rolle. Og dér kunne vi starte med os selv, nemlig det offentlige system, og kræve nogle meget mere præcise krav i ansættelsespolitikken. Det ved jeg at undervisningsministeren er opmærksom på i sit system, men der er nogle andre systemer under undervisningsministeren, som også skal påvirkes, så en kønskvotering i den offentlige sektor kunne påvirke holdningen i den private sektor.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg tror ikke, der findes et eneste medlem af Folketinget, som ikke ønsker total ligestilling mellem kønnene. Men det, der gør en debat som denne her en smule farlig, og som jeg egentlig også vil advare regeringspartierne imod, er, at de begynder at fremsætte et dagsordensforslag sammen med Socialdemokratiet og lytter til fru Jytte Andersen.

Kønskvotering – jamen der er da mange arbejdspladser, hvor der er flertal af kvinder. Risikerer man ikke med det, fru Jytte Andersen gør sig til talsmand for, at man på disse områder ligefrem skal til at fyre nogle kvinder for at få nogle mænd ind? Eller hvad ligger der bag alt det dér?

I øvrigt forstod jeg på arbejdsministeren, at nogle af de undersøgelser, som forslagsstillerne til den motiverede dagsorden ønsker, allerede er iværksat. Med bl.a. den begrundelse skal jeg meddele, at Fremskridtspartiet vil stemme imod dagsordenen. Den er jo så unødvendig, og Folketinget vedtager vel ikke bare sådan en dagsorden for at have noget at skilte med udadtil?

Der er én grund til: med det bureaukrati, vi har, risikerer vi, hvis Folketinget vedtager en sådan dagsorden, at der bliver nedsat nogle nye udvalg, som kommer til at undersøge nøjagtig de samme ting. Og det finder vi altså ingen grund til.

Connie Hedegaard (KF):

Fru Jytte Andersen indledte med at sige, at der stadig er 122.000 kvindelige arbejdslø-

se. Det er rigtigt, og det er der ikke nogen her der har benægtet. Alle har i dag erkendt, at det er et kolossalt problem, og derfor er der ikke nogen, der kan tage patent på at sige, at det har de altså specielt set. Jeg synes bare, vi skal passe på ikke kun at se på alle problemerne, men at vi også må glæde os lidt over, at der specielt hos de unge piger er nogle holdningsændringer på vej, og det er en tendens, som lover godt for de kommende års udvikling på dette område. Det synes jeg også skal siges.

Vi ved godt, at problemerne er der, også med de lange arbejdsløshedsperioder; det er derfor, man har iværksat alle de forskellige projekter, forsøgsordninger.

Hvad angår kvoterne i det offentlige, er det sikkert helt fint, men jeg synes nok, at det, man først og fremmest skulle sige til ansættelserne i den offentlige sektor, er, at de skal åbne øjnene for kvindernes kvalifikationer, for så behøver man nemlig ikke kvoter for, at kvinder skal være berettigede til at komme ind på job på alle niveauer.

Jeg forstod, at fru Jytte Andersens og dermed Socialdemokratiets hovedbud, som det blev præsenteret i dag, i virkeligheden er en garanti for uddannelse og job for kvinder – det var ligesom et hovedelement i fru Jytte Andersens første indlæg. Jeg synes ikke, det blev konkretiseret særlig meget, men jeg opfatter det også meget som et nyt slagord a la slagordet om ungdomsgaranti. Jeg mener, der er tale om, at man foregøgler en tryghed for en gruppe – en tryghed, som ikke er der. For det er ikke kunstige job oprettet specielt til kvinder, der skal være målet.

Målet må derimod være at uddanne kvinderne, at tilrettelægge uddannelserne, så de appellerer til kvinderne, og dermed skabe forudsætninger for, at kvinderne bliver ligestillet på arbejdsmarkedet. Jeg mener, man skader kvindernes ligestillingsmuligheder, hvis vi gør særforanstaltninger til et mål i sig selv, og hvis man ligesom slår sig til tåls med det. Derfor synes jeg altså, at den dér kvindegaranti ikke er noget reelt bud. Det er at foregøgle kvinderne en tryghed, der ikke eksisterer, så længe man ikke har alle de job, vi rent faktisk skal bruge, på naturlig vis.

Lilli Gyldenkilde (SF):